

hvis en Dreng kan gaa til Søs, før han har gennemgaaet et Kursus paa en Sømændsskole, vil Muligheden for at søge gennemført en vis Udvalgelse af Tilgangen til Sømandsstanden blive illusorisk, og bliver Uddannelsen ikke obligatorisk, maa det paaregnes, at et betydeligt Antal Dreng vil gaa til Søs uden at have gennemgaaet nogen Sømandsuddannelse. Flertallet af disse Dreng vil da næppe faa den paatænkte Uddannelse, da de, naar de først er avanceret til Ungmand, Letmatros o. s. v., næppe kan antages at ville være tilbøjelig til at søge ind paa Kursus paa en Sømændsskole sammen med Begyndere, og Sømandsuddannelsen vil saaledes ikke blive rationel.

Den Omstændighed, at nogle Dreng erfaringsmæssigt opgiver Sølivet efter at have været nogen Tid til Søs, har givet Anledning til at overveje, om Uddannelsen først burde paa-begyndes, efter at Drengene havde været en vis Tid (f. Eks. 6 Maaneder) til Søs og derved vænnet sig til Sølivet; men jeg er af den Opfattelse, at et mindre, normalt Frafald fra Erhvervet, hvilket ingenlunde er specielt for Skibsfartserhvervet, ikke bør skræmmes fra at gennemføre en i øvrigt hensigtsmæssig Ordning, saa meget mindre som bl. a. den specielle karakterdannende Side af Uddannelsen, der tilstræbes, vil være af Værdi for de unge og derved for Samfundet, uanset hvilket Erhverv de senere maatte vælge. Ogsaa vægtige pædagogiske Grunde og praktiske sikkerhedsmæssige Hensyn taler for at gennemføre *Uddannelsen paa Sømændsskolerne, inden de unge faar Lejlighed til at komme om Bord i Skibene.* I Forbindelse med Spørgsmaalet om Frafaldet maa det erindres, at det meget store Antal Skiftninger af Dreng, der har fundet Sted i Skibene i Efterkrigstiden, skyldes, at en Mængde unge Mennesker efter den lange Afspærring har følt Lyst til at komme ud at se sig om eller aflægge Besøg i Lande, hvor Forsyningssituationen er bedre end her. Denne Tilgang til Erhvervet, der er uønsket, dels fordi der ofres Tid paa Oplæring af Dreng, der ikke har til Hensigt at fortsætte til Søs, dels fordi Pladsen optages til Skade for den ønskede Tilgang, maa antages at blive væsentlig mindre ved Kravet om et obligatorisk Kursus, forinden de paagældende kommer til Søs.

Mange Forældre har haft en vis Modvilje mod at lade deres Sønner vælge Sølivet som Erhverv allerede af den Grund, at der ikke hidtil har været tilrettelagt nogen Plan for Uddannelse, saaledes som Tilfældet er i praktisk talt alle andre Erhverv. Ved Indførelsen af en rationel og obligatorisk Sømandsuddannelse vil disse Betænkeligheder formentlig være fjernet, saaledes at Sømandsstanden vil kunne faa Tilgang ogsaa af Dreng fra saadanne Hjem. Under Hensyn til,